

N:o 1.

Af herr **Bondesson**, *angående skrifvelse till Konungen i fråga om undersökning af margarin, som införes från Norge.*

Kongl. Maj:ts nådiga förordning, angående Sveriges och Norges ömsidiga handels- och sjöfartsförhållanden, af den 30 maj 1890 stadgar i § 1 följande: »Får i det ena riket vara frambringas eller tillverkas endast af viss beskaffenhet eller är varas tillverkning derstädes underkastad särskild offentlig kontroll, må införsel af sådan vara från det andra riket ega rum endast såvidt varan uppfyller de i det förra riket för densamma stadgade betingelser och kan vid införseln underkastas sådan undersökning, som anses nödig för att kontrollera, att så är förhållandet.» Nu stadgar Kongl. Maj:ts nådiga förordning, angående kontroll å tillverkningen af margarin samt å handeln dermed, af den 11 oktober 1889, i § 4, att tillverkningen af margarin skall stå under tillsyn af en utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande dertill förordnad person, hvilken det åligger att med iakttagande af de närmare bestämmelser, som medicinalstyrelsen i kungörelse af den 29 november 1889 meddelat, noggrant vaka deröfver att endast fullgoda och för helsan oskadliga materialier vid tillverkningen användas samt att tillverkningen jemväl i öfrigt bedrifves på sådant sätt, att fabrikatet icke varder för helsan menligt. Margarintillverkningen i Sverige är således underkastad sådan »särskild offentlig kontroll» hvarom mellanrikslagen i § 1 stadgar.

I Norge deremot finnes ingen »särskild offentlig kontroll» öfver margarinfabrikationen. Häraf torde framgå, att norsk margarin antingen icke får införas till Sverige eller ock vid införseln skall underkastas sådan undersökning, som anses nödig för att kontrollera, att margarinen är tillverkad enligt den svenska margarinförordningens föreskrifter.

Ingendera delen sker emellertid, när norsk margarin införes till Sverige i stora mängder och utan någon som helst undersökning, hvarigenom den svenska margarinförordningens föreskrifter delvis göras illusoriska, och den svenske fabrikanten ställes ogynsammare i Sverige än den norske fabrikanten.

Med anledning häraf föreslås,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att mellanrikslagens af den 30 maj 1890 föreskrifter i § 1 om undersökning af från Norge importerade varor måtte tillämpas äfven för margarin.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 23 januari 1893.

P. Bondesson.